

Van Buitenstaander naar Initiatiefnemer

Soms begint een verhaal op een plek waar je het het minst verwacht. In 2017 ontving ik een bericht dat mijn leven voorgoed zou veranderen. Een redacteur, werkzaam bij een uitgeverij, had mijn blogs en posts op Facebook gelezen en was onder de indruk van mijn schrijfstijl. Zijn woorden wakkerden iets in mij aan, iets wat tot dan toe slechts een sluimerende gedachte was: het idee dat ik een boek kon schrijven.

Tot dat moment was de wereld van de literatuur voor mij een verre planeet. Ik las, dacht, analyseerde, maar zag mezelf niet als een auteur. Toch greep ik de kans. Mijn eerste boek schreef ik in het Turks, onder begeleiding van een schrijfcoach uit Turkije. Mijn Turks was niet academisch, en mijn stijl, rauw en direct, botste met wat gangbaar was binnen de Turkse literaire traditie. Ik probeerde een andere vorm aan te nemen, maar leerde al snel dat ik niet anders kon schrijven dan op mijn eigen manier: eerlijk, puur en zonder omwegen.

Mijn boek vond zijn weg naar de Turkse gemeenschap en werd goed ontvangen. Mensen vroegen me voor lezingen en boekenbeurzen, zowel in Nederland als in het buitenland. Maar telkens opnieuw botste ik op een onzichtbare muur. Boekenbeurzen leken eerder gesloten cirkels dan ontmoetingsplekken voor auteurs. Ieder auteur zat op zijn eigen 'eiland', en telkens weer kregen dezelfde gezichten, bekenden, vrienden van de organisatie, het podium. Ondanks mijn ondernemersgeest en mijn vermogen om makkelijk contact te leggen, voelde ik me een buitenstaander. Ik moest me bewijzen. Maar waarom? Na jaren van persoonlijke ontwikkeling had ik juist afstand genomen van de drang om mezelf te bewijzen.

Van Uitgeverij Eigenkracht naar het Auteursfestival

Bij mijn laatste boek, *Vrij van de Schaduw*, heb ik anderhalf jaar gezocht naar een uitgeverij die bij mijn schrijfstijl paste. Maar telkens weer stuitte ik op lange wachttijden, afwijzingen en trage communicatie die me eerder frustreerden dan motiveerden. Achteraf besef ik dat dit precies de weg was die ik moest bewandelen. In oktober 2024 nam ik het besluit om mijn eigen uitgeverij op te richten: **Uitgeverij Eigenkracht**.

Na bijna vier jaar werken aan dit boek gaf ik het uiteindelijk zelf uit. Niet alleen als bekroning van mijn eigen proces, maar ook als antwoord op de obstakels die zoveel selfpublishers ervaren. Tijdens deze reis ontmoette ik talloze schrijvers met dezelfde worstelingen: gebrek aan zichtbaarheid, gesloten deuren in de traditionele boekenwereld en de constante strijd om serieus genomen te worden.

Zichtbaarheid is voor mij essentieel, zowel als ondernemer als auteur. Ik heb een boodschap, een verhaal, iets waardevols om te delen. En dat mag gezien worden. In mijn zoektocht sloot ik me aan bij verschillende platforms, in de hoop een gemeenschap te vinden waar auteurs elkaar écht konden ondersteunen. Maar steeds voelde het alsof er iets ontbrak. Het was niet de plek die ik zocht.

Toen begon een idee te rijpen. Waarom voelde de literaire wereld zo exclusief en ontoegankelijk voor nieuwkomers? Waarom bestonden er geen plekken waar auteurs van diverse achtergronden, stijlen en genres zich écht met elkaar konden verbinden? Waarom bleef erkenning beperkt tot een selecte groep?

Dat was het moment waarop het idee voor een **auteursfestival** werd geboren. Geen festival waar steeds dezelfde bekende namen het podium kregen, maar een plek waar álle auteurs, beginnend en ervaren, traditioneel en alternatief, bekend en onbekend, elkaar konden ontmoeten. Waar er geen

'eilandjes' waren, maar bruggen. Waar niet je netwerk of status bepaalde wie zichtbaar werd, maar je passie voor verhalen en de drang om iets waardevols te delen.

Ik besloot het festival zelf te organiseren, vanuit dezelfde filosofie waarmee ik mijn boeken schrijf en uitgeef: **puur, vrij en authentiek**. Geen strakke hiërarchie, geen onzichtbare drempels, maar een open ruimte waar schrijvers en lezers elkaar écht konden ontmoeten. Een plek waar iedereen de kans krijgt om zijn stem te laten horen, zonder zich te moeten bewijzen binnen de gevestigde orde.

Mijn reis als auteur begon misschien met een onverwachte kans, maar nu besef ik dat ik zelf degene ben die nieuwe kansen moet creëren, niet alleen voor mezelf, maar ook voor alle schrijvers die, net als ik destijds, op de rand staan te wachten op een uitnodiging die misschien nooit komt.

En dus nodig ik hen uit. Ik bouw een festival, een gemeenschap, een nieuwe beweging. Niet binnen de bestaande kaders, maar ver daarbuiten.

Want de mooiste verhalen ontstaan juist daar.

Met hartelijke groet,

Ayse Yazilitas